

ÉPÍTŐK

az építők elfáradtak

bezzeg mondta az egyik és nagyot köpött
csillogott a tócsa a napsütésben
nézte nézte és csak annyit mondott
bezzeg
s piszkos kezével megtörölte izzadó homlokát
majd két ujjával az orrát fogta meg
beletrombitált
bezzeg mondta még egyszer és kést vett a kezébe
majd óvatos falatkát vágott a szalonnából

SAKK

tűnődve néztük a táblát
mi ketten
hajdani sakkozók
elhullt már jó néhány gyalog
futók bástyák és lovak is vele
de egyikük már lepkeszárnyat bontott
a hetesen
s tűnődve néztük a táblát

a tömegből ő már kilépett
még egy lépés és vezér lesz belőle
szabad az út

rohanni fog az átlókon átal
és jobbra balra amerre akar
és ütni fog
ütni fog
ütni
tűnődve néztük a táblát

vajon a többi hetet elfelejti?

SZÍNEK

milyen kényelmes volt
azt mondták ez fehér
azt mondtam ez fehér
azt mondták ez fekete
azt mondtam ez fekete
milyen kényelmesen szürke volt minden

azt mondják gondolkozzál
azt mondják legyen véleményed
azt mondják állj ki érte
milyen kényelmetlen

túl sok a szín ezen a világon
és minden színnek ezer árnyalata

HUNYÓCSKA

elbújtak és keresem őket
a hunyó vagyok én és keresem
most már csak egyre keresem a pajtás-
emlékeimet és nem találok
beh furcsa játék

tízet számoltam ez a szabály
s még hogy a szemem csukva tartsam
szép piros zajjal szerteszaladtak
és sűrű erdő e nagyon hosszú élet
beh furcsa játék

most látok már s a tízet kiáltom
az erdő hallgat nem felel
és már nem is keresem piros pajtás-
emlékeimet és nem bánom
beh furcsa élet

MUSKÁTLI

szép ausztrál város kertés házikó
öreg lépcső mely sehová se vezet
tenyerén hozza a felhő az esőt
s a tenger felől halk est a szelet
sydney a város furcsaszép neve
és az anyám haldoklik

az ablakában muskátli volt
hazulról hozta és
most ő is meghal majd vele
szegény szegény muskátli
a honvány voltál és apám csókja
és én a fia

rendnek kell lenni mindeneelőtt
és az anyák hálnak meg előbb
ez így jó ez így rossz ez így fáj
ez az élet egyetlen célja

én már nem megyek fel azon a lépcsőn
az többé nékem sehová sem vezet
és a muskátlit meg nem locsolom

dögölj meg muskátli te is

DIOGENÉSZ

én már csak itt ezen a földön

ezen a földön

csak nefelejcsset ne hozzatok majd
kár hogy nincs elfelejts virág

én már csak itt ezen a földön
napjaimat estékbe öltöm
se reggel már se dél
kár hogy nincs nekeress virág

most a fejem fáj ez a hadisarc
mert egyre csak csatáztam
most már a vezényszó hátra arc
mert egyre csak csatáztam

már nem mennék fel a hegyre
rossz a derekam
már a völgyben sem maradnék
minek

én már csak itt ezen a földön
ezen a csupasz földön
ezen a szikás elfáradt földön
ezen a véres földön

ó szegény diogenész te nagyon árva
adj szállást és keressük együtt
és hiába